

staaende. Denne Paragraf gaar ud paa, at offentlige Forlystelser — det er særlig det, man her skal lægge Mærke til, at det er offentlige Forlystelser — forud for en Helligdag ikke maa vedvare længere end til Midnat, og slet ikke maa finde Sted Aftenen forud for de store Højtidsdage. Det er der, man skal drage Grænsen, og det er det, man skal se hen til, at ingen har Lov til at foranstalte „offentlige“ Forlystelser paa den Tid. Nu spurgte det ærede Medlem for Storeheddinge (Høgsbro) hvad man forstaaer ved dette: Aftenen forud for en Helligdag. Ja, jeg ved jo neppe, hvad jeg skal svare derpaa. Bestemmelsen, som den lyder her, er ikke opfundet af Forslagsstillerne, det er den samme Bestemmelse, som findes og, saa vidt jeg ved, altid har staaet i de hidtil gældende Helligdagslove. Men naar man overhovedet taler om Aftenen forud for en Helligdag, maa det vel nærmest være de Timer, der falde umiddelbart forud for Kl. 12 Nat, thi Kl. 12 Nat begynder jo Helligdagen. Altsaa det er ikke tilladt at foranstalte offentlige Forlystelser de sidste Timer, kan man vel sige, naar man vil opstille noget bestemt i saa Henseende, forud for det Helligdagsdøgn, der begynder (Afbrydelse). Der er nogle ærede Medlemmer, der mene, at vi skulle slaa fast, at Aftenen begynder Kl. 6. Det har jeg ikke det mindste imod, det kunne vi meget godt gøre. Hvis den offentlige Mening vil slaa det fast, skal jeg ikke have noget derimod. Men jeg kan ikke gaa med til, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) og det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) ønske, aldeles at stryge denne Bestemmelse, fordi jeg tror, det vilde volde Modstand ude i Befolkningen. Befolkningen kan ikke forstaa, at det skal være tilladt at afholde offentlige Forlystelser efter Kl. 12 Aften forud for en Helligdag, og da aller mindst Aftenen forud for de store Helligdage. Jeg er heller ikke sikker paa, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds er saa ganske principstærk i det Spørgsmaal. Jeg tvivler om, at han vil være med til, at der maa foregaa offentlige Forlystelser efter Kl. 12 Aften forud for 1ste Juledag. For saa vidt er der jo altsaa et Brud paa Princippet.

Til det ærede Medlem for Slagelse (Lange) skal jeg sige, at naar han vil have det indført i Loven, at saavel Køberen som Sælgeren skal ifalde Bøde, naar der i det hele taget finder Handel Sted i en lukket Butik, er det jo et ganske nyt Princip, vi

her skulde ind paa, et Princip, man vistnok ingen Steder kender, det tvivler jeg da om, og et Princip, der ikke vil føre til det, det ærede Medlem ønsker. For naar der staa to over for hinanden og den ene ønsker at købe og den anden at sælge, have de to jo ganske den samme Interesse, og jeg tror, de to da nok skulle vide at komme uden om Loven. Sælgeren har i alt Fald den Fordel, som jeg tidligere har fremhævet, at han har Loven bag sig, hvad Køberen ikke har. Om det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem, at der skal være aabent i Butikkerne efter Kl. 4 paa den første Søndag i Maj og November, vil jeg sige, ligesom jeg sagde ved 1ste Behandling, at det er et Forslag, jeg ikke gaar med til og absolut vil fraaade ærede Medlemmer her i Tinget at stemme for. Det ærede Medlem sagde selv før, at der er mange forskellige andre Ting, der kunne trække de unge Mennesker til Byen paa de to Søndage, og hvis vi give denne Bestemmelse, bliver der for de unge Mennesker saa meget mere Anledning, og det kan heller ikke fra det ærede Medlems eget Standpunkt være en Fordel. Naar der er saa mange andre Ting, der trække de unge Mennesker til Byen, Ting, som ikke komme dem til gode, men som tværtimod komme dem til Fordærvelse, skulle vi ikke give dem den ny Anledning, som vil ligge i den af det ærede Medlem foreslaede Bestemmelse. Jeg vil bestemt fraaade at stemme for dette Forslag. Jeg vil hellere foreslaa det ærede Medlem at tage det tilbage, idet jeg haaber, det ellers vil blive forkastet. Det kan jo ikke være i de unge Menneskers Interesse, at det ærede Medlem har stillet det Forslag. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at naar disse Folk efter at have faaet deres Løn udbetalt, have Lyst til at gøre Indkøb f. Eks. af Klædevarer, eller hvad de nu have Brug for, er der ikke det fjerneste i Vejen for, at de kunne faa Lejlighed til at omsætte deres Løn uden Hensyn til, om det sker i den nærmeste By eller ved en Jernbanestation eller hvor som helst.

Det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen) omtalte det Ændringsforslag, der angaar Sætterier og Trykkerier, og mente, at de foreslaede Bestemmelser ikke vare heldige. Jeg sagde selv, da jeg omtalte denne Ændring, at da det er et ganske nyt Spørgsmaal, der her er kommet frem, kan det være, man ikke har truffet det rigtige, skønt den højtærede Indenrigsminister har tiltraadt Ændringsforslaget, som det lyder. Skulde der efter